Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 102. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 31-го ТРАВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 31, 1984 No. 102. VOL. XCI.

ПРОФ. М. ПАП ОЧОЛИВ УААУП

Кент, Огайо. (УААУП). — Номінаційна комісія Українсько - Американської Асоціяції Університетських Професорів перевела листовним способом голосування на членів нової Управи. Проф. Богдан Гнатюк, голова Номінаційної комісії, і проф Володимир Бандера відчинили і підрахували виборчі листи. Участь в голосуванні взяло 55 відсотків членів. За виїмком секретаря-скарбника і голови Контрольної комісії, усі пости мали по двох кандидатів.

Проф. д-р М. Пап

Вислід виборів є слідуючий: голова — Михайло Пап, университет Джан Керрол ; перший містоголова — Володимир Янішевський, університет Торонто, Канада; другий містоголова — Ігор Каменецький, Центральний Мишигенський університет; третій містоголова — Ярослав Білінський, університет Делавер; секретар-скарбник — Г. Санко, Джан Керрол университет; члени управи: А. Гумецька, університет Мишиген - Енн Арбор; Зіновій Мельник, университет Синсиннаті; Наталія Пазуняк, Мекорі університет, Австралія; Іванна Ратич-Мірчук, університет Ратгерс, Ню Бранзвик; Яр Славутич, університет Альберти, Канада; Теодор Цюцюра, универ ситет Сейнт Мері, Канада; Дмитро Штогрин, університет Іллиной, Контрольна комісія: голова — Любомир Винар, Кент університет, уступаючий голова УААУП; члени: Олекса Біланюк, Свартемор коледж; Юрій Криволап, університет Мериленд. Директором Наукового Фонду УААУП є Мирослав Мельник, університет Кент, пост цей не є виборний.

Д-р Пап є професором історії, довголітнім директором Інституту совєтознавчих і східньоевропейських студій при Джан Керрол університеті і членом Наукової Ради при СКВУ. Він був два роки членом кабінету мейора міста Клівленд і за свою діяльність в українській громаді отримав від УККА Шевченківську нагороду волі.

ПРЕЗИДЕНТ НАЙМЕНУВАВ Ю. НЕСТЕРЧУКА НА ВИСОКЕ СТАНОВИЩЕ

Вашінгтон. — Як поінформували центральні газети „Ню Йорк Таймс", „Вашінгтон Повст" та інші минулої п'ятниці, 25-го травня ц.р., президент Роналд Реген найменував Юрія Нестерчука, дотеперішнього заступника директора в бюрі адміністрації персоналу, на заступника директора федеральної Інформаційної агенції З'єднаних Стейтів Америки.

Ю. Нестерчук

В колах Адміністрації Р. Регена Ю. Нестерчук вважається за дуже здібного адміністратора без особливого ідеологічного навантаження і вільного від всяких підозрінь, так, що він не матиме труднощів в Сенаті, який мусить його затвердити на цьому високому і престижевому становищі. Сенатська Комісія закордонних зв'язків вже погодилася з номінацією Президента, а Сенат голосуватиме над цією справою після повернення з коротких вакацій у першій половині червня ц.р.

Приблизно 10 днів тому сенатська Комісія закордонних зв'язків відкинула більшістю голосів кандидатуру Леслі Ленковского, якому поодинокі сенатои закидали пов'язаність з „чорним списком", на якому були замарковані ліберальні політики і журналісти, яких Інформаційна агенція не хотіла допустити до виїздів за кордон на кошти Уряду з доповідями.

У Вашінґтоні відбулись парадні похорони невідомого вояка в'єтнамської війни

Вашінгтон. — В понеділок, 28-го травня, в День Пам'яті, коли ціла нація в особливий спосіб відзначала впавших у різних війнах вояків, у Вашінгтоні і на Арлінгтонському цвинтарі відбулись особливі святочні церемонії похоронів невідомого вояка, який впав у бою з комуністичними військами Північного комуністичного В'єтнаму. Невідомий вояк спочив тепер поруч своїх колег-героїв інших воєн і від тепер йому на рівні з іншими віддаватимуть пошану під час кожнорічної церемонії.

Це тільки частинна регабілітація вояків, які боролися проти комунізму у В'єтнамі, а опісля були дискриміновані власним народом і різного роду пацифістами, які з погордою відносились до вояків в'єтнамської війни Завершенням регабілітації буде вияснення справи пропавших без вістей американських вояків у В'єтнамі і Ляосі, — заявив президент Роналд Реген, який особисто взяв участь у цій церемонії і за урядування якого дійшло до встановлення пропам'ятної таблиці з прізвищами вояків, впавших у В'єтнамі і церемонії символічного похорону з тлінними останками невідомого вояка. Президент нагородив того вояка посмертно найвищим відзначенням ЗСА „Медалею Свободи", яку він пришпилив до національного прапора, що покривав домовину. Прапор опісля передали військові командири на руки Президента, а він з черги вручив його управителеві Арлінгтонського цвинтаря для архівного збереження:

„Ран війни ми ніколи не забудемо, як також не забудемо 2,489 американських вояків „пропавших без вістей", бо не виключно, що принаймні деякі з них можуть перебувати ще в руках комуністів", — заявив Р. Реген, який після рабина, православного і католицького капелянів й євангельського проповідника, виголосив коротке зворушливе слово, прaщання нації із своїми вояками, впавшими у В'єтнамі, символом яких є похований з почестю невідомий вояк.

Поховання невідомого вояка, — кажуть політичні спостерігачі, — було подібне до величавих похоронів Президента цієї країни з усіма державними почестями.

Як відомо, у В'єтнамі згинуло 58,012 американських вояків.

ІРАН ПІД ТИСКОМ ПОГОДИВСЯ НА ТИМЧАСОВЕ ПЕРЕМИР'Я

Тегран, Іран. — Агентство Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує, що уряд Ірану і тамошній диктатор та релігійний фанатик аятолла Хомейні, від опінії якого залежить всяке рішення урядових чинників, погодились під тиском невтральних держав і тих, які доставляють для Ірану зброю і військовий виряд, на тимчасове перемир'я, а головно на припинення вогню проти оливних танкерів в Перській затоці, яке дуже легко могло причинитись до поширення воєнних дій в тій частині світу.

Якусь „замирюючу" ролю в цьому відношенні відіграв голова Палестинської Визвольної Організації Ясір Арафат, який недавно відвідував Китайську Народну Республіку, головного експортера зброї для Ірану. Він твердить, що китайські лідери погрозили Хомейні накладенням ембарго на доставу зброї, якщо він і його уряд не шукатимуть шляхів замирення з Іраком. Покищо немає потвердження цієї інформації з Пекіну чи Північної Кореї, другого з черги більшого експортера зброї для деяких арабських країн, включно з Іраном.

Не зважаючи на перемир'я, президент Ірану Алі Каменаї заявив журналістам, що Іран готовий кожної хвилини виступити всіма доступними йому засобами проти військової інтервенції З'єднаних Стейтів Америки, якщо до такої дійде у Перській затоці. Він погрозив, що також багато інших арабських держав не будуть невтральні у цьому конфлікті, бо йдеться тут, мовляв, про оборону їхніх інтересів і територіяльних вод, до яких мають право тільки арабські країни. „Якщо американці хочуть позбутися частини своєї військової фльоти тисячі миль від свого материка, то хай здійснюють свою інтервенцію", — заявляють іранські урядові речники.

У Раді Безпеки Об'єднаних Націй, арабські, деякі азійські і европейські держави категорично домагаються припинення іранських атак на оливні танкери і погрожують Іранові різними санкціями. Не виключено, — кажуть політичні спостерігачі, — що ця одностайна постава багатьох держав в Раді Безпеки вплинула на пом'якшення постави Хомейні і погодженість на тимчасове перемир'я. Від березня ц.р., іранці й іракці заатакували 21 міжнародний корабель, які перебували у Перській затоці, більшість з них це оливні танкери. Продуценти нафти на Близькому Сході кажуть, що воєнний конфлікт між Іраном і Іраком не має нічого спільного з атаками на мирні торговельні кораблі і такі акції тільки збільшують можливості поширення війни. Дуже позитивну ролю в Раді Безпеки ОН відіграла Японія, яка залежна від достави нафти з Близького Сходу на 65 відсотків.

Рочестерці помагають українцям у Бразилії

Філядельфія (О.Т.). — Українська Об'єднана Суспільна Опіка в Рочестері перевела збірку серед вірних двох українських церков св. Йосафата і св. Богоявлення на „писанку" для потерпілих від повені в Бразилії.

Зібрані гроші в сумі 1,379 дол. зі супровідним листом, підписаним Анною Капітан і Марією Холєвчук, Суспільна Опіка переслала до ЗУАДК-у. До листа долучено поіменний список 201 жертводавця.

Збірщики й жертводавці заслуговують на признання за допомогу потребуючим братам і сестрам у Бразилії. Українці Рочестеру своєю жертвенністю зайняли одне із передових місць серед українських громад.

Екзекутива Відділу УАКР у Сан Франсіско відбула наради

Сна Франсіско (О. Лиско). — У четвер, 17-го травня ц.р., тут відбулося перше засідання Екзекутиви Відділу Української Американської Координаційної Ради (УАКР).

Цей Відділ УАКР постав на основі рішення Загальних зборів Відділу УККА, які відбулися 8-го квітня ц.р.

Зборами проводив д-р Володимир Оренчук. Після звітів з діяльности та ухвалення абсолюторії уступаючій Екзекутиві відбулася довша дискусія над положенням української спільноти у ЗСА та Відділу УККА у Сан Франсіско. У цій дискусії забирали голос майже усі присутні.

Більшістю голосів рішено перемінити місцевий Відділ УККА на Відділ УАКР, згодом вибрано Екзекутиву у такому складі: Михайло Цар — голова, Олександер Лиско, заступник голови, Едвард Черепенко, секретар, Микола Надашківський скарбник, Леонід Ніценко та Іван Іваськів, члени.

Екзекутива на своєму першому засіданні намітила плян праці. Рішено продовжувати те, що у минулих роках робив Відділ УККА, а саме, репрезентувати українську громаду відносно мейорів та преси більших міст у північній Каліфорнії (Сан Франсіско, Сан Хозе та Овкленд); улаштовувати загальо-національні свята (роковини 22-го січня, Т. Шевченка тощо); брати участь у акціях комітету Тижня Поневолених Націй та Інтернаціонального інституту; улаштовувати доповіді з українознавства з особливим наголосом на молодь.

У СВІТІ

З КРАЇН ПЕРСЬКОЇ затоки, активних продуцентів нафти, крім Іраку, який цілком тепер вже не експортує нафти через воєнні дії проти нього Ірану, — під оглядом торгівлі нафтою найбільше потерпів Кувейт, що і не дивно, бо Кувейт розташований найбільш північно в Перській затоці, відразу поруч Іраку, тому напади іранського летунства були якраз тут найбільш дошкульними в цих останніх днях. Японія, що діставала значну кількість нафти якраз із Кувейту, оголосила в суботу 26-го травня, що вона обмежує транспорти ії нафтоналивних кораблів до портів Кувайту з огляду на часті бомбування кувайтських вод іранськими літаками. Це саме стосується і савдійських портів, що розташовані північніше в Перській затоці, тобто тих, що межують з Кувайтом, отже є найближче до зони війни поміж Іраном і Іраком. Савдійська Арабія проте має ще інші порти для експорту нафти, до яких досі іранські напади не доходили. За прикладом Японії пішли також деякі шведські й американські танкери в неділю, 27-го травня, оголосивши, що вони теж не пливтимуть до кувайтських портів.

ДВА З ЧОТИРЬОХ протиізраїльських арабів, які захопили були автобус із пасажирами 12-го квітня в окупованій Ізраїлем арабській території смуги Гази і вимагали звільнити з в'язниці в Ізраїлі 500 їхніх товаришів-палестинців, також схоплених через різні терористичні дії проти окупаційних властей, або вони „висадять у повітря весь автобус", — загинули вже схоплені в арешті від тяжкого побиття, а не під час штурму автобуса ізраїльським військом, як було офіційно подано раніше з Ізраїля. Тепер виявилося, що тільки два араби загинули під час штурмування того автобуса, а два інші впіймані живими й здоровими, були побиті ізраїльцями зі служби безпеки. Вся ця справа виявилася зовсім випадково, коли один фотограф-репортер з ізраїльської газети „Гадашот" зробив світлину цих двох 18-річних хлопців, двоюрідних братів, як їх вели закутих з автобуса. Світлини дісталися на сторінки американських газет, і тому урядові Ізраїля довелося прослідкувати справу. Екзгумація тіл і дослідження всієї справи спеціяльною комісією, визначеною урядом Ізраїля, виявили сумний стан речей, чим дуже серйозно перейнявся міністер закордонних справ Ізраїля Моше Аренс, який якраз цього тижня має відвідати ЗСА. Проти винуватців цього самосуду над терористами-арабами буде розпочата судова справа, щоб заспокоїти громадську думку в самому Ізраїлі та у світі і розвіяти підозру, що приловлених на „гарячому вчинку" терористів убивається без суду. Таке припущення було б великим моральним ударом проти правовости в Ізраїлі, який начебто у всьому йде за зразками судівництва західніх демократій, де самосудів не покривається ані практикується.

ПОНЕДІЛКОВІ ВИСЛІДИ виборів у Єгипті, які відбулися в неділю, 27-го травня, вказують на те, що партія президента Госні Мубарака, що зветься Національною демократичною партією, здобуде в парляменті значну більшість, можливо навіть дві третини місць. Найсильнішим суперником партії національних демократів була тут права партія під назвою Нова Вафд партія, але вона йде дуже позаду приурядової Національно демократичної партії. У виборах беруть участь ще дві інші партії, які одначе не мають багато шансів дістати хоч приблизно задовільну кількість місць у 458-членному єгипетському парляменті. Ці вибори — це перші вибори до парляменту, відколи Мубарак обійняв пост президента країни, після трагічної події — вбивства в атентаті попереднього президента Єгипту Анвара ель-Садата в 1981 році.

ЗАХІДНЯ ЕВРОПА, яка має наступного місяця обрати новий Европейський парлямент, дає перевагу центральним партіям і центристським поглядам на речі, — як виявило найновіше опитування, переведене групою газетних видавців в десяти европейських країнах, що належать до Европейського спільного ринку. Найбільша журба, що її ставлять на перше місце всі країни, є страх перед безробіттям. Друге місце по важливості зайнято соціяльними питаннями, турботою про різні соціяльні користі для свого населення, і щойно на третьому місці стоїть питання оборони Европи від загрози зі Сходу. В деяких країнах з цих 10 членів Ринку, зокрема в Голляндії, питання оборони було на четвертому місці після турботи розвитком і допомогою країнам Третього світу. Опитуваних було 9,746 осіб в усіх 10 країнах.

В АМЕРИЦІ

ПОЛІЦІЙНІ ЧИННИКИ і службовці Федерального Бюра Інвестигацій (ФБІ) принаймні у трьох стейтах на середньому заході — Міннесоті, Висконсині, Іллиной — перевіряють справу бомбових замахів і підкладання вибухових матеріялів під публічні будинки. Крайова лябораторія у Вашінгтоні, на доручення головної квартири ФБІ, досліджує, чи подібні бомби вже були раніше вживані терористами. У Ля Кросс, Виск. терористи залишили записку, у якій говориться, що бомблення скероване в першу чергу проти „терору поліції і публічної опінії". Терористи погрожують, що це, мовляв, тільки початок акції і що вона буде поширена також на інші стейти.

ФЕДЕРАЛЬНІ ЧИННИКИ І ПОЛІЦІЯ досліджують і перевіряють тепер 5,000 випадків занедбання, побиття та інші форми терору, стосовані переважно членами родини проти старших осіб-пенсіонерів, а особливо жінок понад 70 років життя. Але фізичні побиття, медичне занедбання, опущення, недоживлення, моральні тортури тощо, залишаються в більшості випадків таємницею, бо старші особи не хочуть з тією справою виходити назовні, а тим більше подавати скаргу до суду чи харитативних організацій з огляду на родинну пов'язаність. Кристофер Гейс, дослідник життя старших осіб на католицькому університеті у Вашінгтоні, заявив, що найбільше покривджені є ті особи, які цілковито залежні від родини і не мають, як їм здається іншого виходу, хоч в кожній місцевості існують спеціяльні федеральні, стейтові й міські агенції, які займаються цими справами і допомагають старшим особам у розв'язці їхніх численних проблем.

З НАБЛИЖЕННЯМ ДАТИ останніх передвиборів перед Конвенцією Демократичної партії, яка, як відомо, відбудеться в другій половині липня ц.р. , усі три демократичні кандидати на президента роблять розпачливі старання виграти передвибори у двох великих стейтах Каліфорнії і Ню Джерзі і збільшити число делегатів, які будуть голосувати за ними, хоч, згідно з новою ухвалою, делегати у відмінності до попередніх конвенцій, матимуть право переходити від одного до другого кандидата. Волтер Мондейл, не зважаючи на зливний дощ, відвідав в понеділок, 28-го травня Атлантик Сити й інші прибережні місцевості Ню Джерзі і, очевидно, критикував не тільки теперішнього президента Роналда Регена і його політику, але також свого досить грізного опонента сенатора з Кольорадо Ґері Гарта, вишукуючи проти нього всякі, навіть неповажні закиди, аби тільки здескредитувати його в очах виборців в Ню Джерзі. Третій кандидат, проповідник Джессі Джексон, який вміє все залишатися в центрі уваги засобів масової інформації безплатно, поїхав до Мехіко і там з місцевими парляментаристами обговорював проблеми в Центральній Америці і намагався схилити мехіканських політиків, щоб вони підтримали старання демократів і допомогли закінчити громадянську війну в Ель Сальвадорі та відхилити загрозу від Нікарагуа. Політичні спостерігачі кажуть, що ані Джексон, ані його мехіканські спонзори не говорили про іншу, а саме комуністичну загрозу в цій частині світу.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПОГАНУ дощову погоду, ветеранські організації відзначили під час Дня Пам'яті, який припадав в цьому році на понеділок, 28-го травня, своїх впавших у різних війнах друзів. Відзначення в цілій країні пройшли дуже спокійно крім кількох місцевостей, в тому числі Рочестері, Н. Й., де місцеві активісти вирішили використати День Пам'яті для протестної акції проти нуклеарної зброї. З таким рішенням не погоджувались ветерани, які заявили, що цей день є виключно призначений для пошани впавших вояків, а не для політичних акцій та ще й проти власного уряду. Колишні вояки, переважно Другої світової війни, війн в Кореї і В'єтнамі, марширували в цьому місті окремо, а голосну товпу прийшлось поліції відсепарувати від торжественних церемоній і скерувати її в іншу частину міста.

У 10-річчя існування парафії свв. Володимира і Ольги появилась книга

Чикаго. — З нагоди десятиліття парафії свв. Володимира і Ольги надруковано 490-сторінкову пропам'ятну книгу цієї парафії п.з. „Собор душ", редактором і впорядником якої є проф. д-р Василь Маркусь. Книгу опубліковано в друкарні „Ставропігії" в Чикаго, у видавництві парафії Святих Володимира і Ольги. Технічне оформлення цієї книжки зладили: Мирослав Турянський і Роман Мудрий; мистецька обкладинка: Роман Завадович, мол.; коректа: Романа Турянська; лінотипний склад: Василь Миць та друк: Тадей Каловський.

Книжку можна замовляти, написавши на адресу: Sts. Volodymyr and Olha Ukrainian Catholic Church, 2245 W. Superior St., Chicago, Ill. 60612, або: Stavropegion — Ukrainian Printing Company, 2226 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

„Після школи — на ферму"

Київ. — Під таким „переконуючим" заголовком совєтська газета „Молодь України", орган Центрального Комітету ЛКСМ (комсомолу) України, помістила у числі з 13-го травня ц.р., коротеньку, але дуже вимовну інформацію.

Очевидно, газета має на увазі школярів різних кляс і різного віку, які ось-ось підуть на шкільні літні вакації і, замість вакаціонувати, відпочивати на свіжому повітрі, купатись над річками і морем, вони підуть „відзначати своє місце в житті" — підуть на „ферму", тобто до коров'ячого колгоспу доїти корів. Газета пише, що „навчальний клас операторів машинного доїння, створений на новому тваринницькому комплексі колгоспу ім. Леніна, допоміг десятикласницям Ков'язької середньої школи визначити своє місце у житті ще до випускних екзаменів. Сьогодні на своїх майбутніх робочих місцях вони провели перше самостійне доїння корів".

В цій інформації говориться, що „ досвід колгоспу ім. Леніна, схвалений міністерством освіти республіки, набуває поширення в усіх районах. У нинішньому році в Харківській області виявили бажання працювати в тваринництві близько трьох тисяч випускників шкіл".

З ранішої й теперішньої практики совєтських керівників та з розповіді численних свідків відомо, що режим використовує, зглядно експлоатує шкільну молодь яка мусить певний час відробити на колгоспних полях.

Відбулися 27-мі відбиванкові першості УСЦАК

КЛК ЧИКАҐО І „ЛЬВІВ" КЛІВЛЕНД ВИЙШЛИ ПЕРШУНАМИ

Мейплвуд, Н. Дж. (О.Т.). — Згідно з програмою Спортової комісії Ювілейного комітету УСВТ „Чорноморська Січ", тут в залях середньої школи Колюмбія, в суботу, 19-го травня ц.р., відбулися 27-мі відбиванкові першості Української Спортової Централі Америки й Канади, в яких взяло участь 19 дружин, разом понад 140 змаґунів і змаґунок.

Змагання, що ними вправно вів провід турніру в складі: Є. Чижович, О. Мосієнко (керівники), О. Напора (секретар), Г. Шаль і інж. Б. Гайдучок (головні судді), пройшли в чотирьох групах: жіночій (вісім дружин), чоловічій (вісім дружин), по дві дружини юнаків і „олдбоїв", при чому одна з них змагалася теж в групі чоловіків.

Перед стартом ігор, відбулася коротка церемонія офіційного відкриття, що його започаткував голова УСВТ „Ч. Січ" Мирон Стебельський, привітавши учасників від господарів і Президії Ювілейного комітету, які прибули з різних міст ЗСА і Канади, та представивши Провід турніру. Від Управи УСЦАК привітав господарів із святкуванням Ювілею та побажанням успіхів і щасливого змагу дружинам-учасникам голова Роман Куціль. Після подання керівниками системи і правил турніру розпочалися на чотирьох кортах ігри. Згідно з вислідами цих змагань в офіційних табелях ігор дружини жінок і чоловіків зайняли такі місця:

Жінки (Підгрупа „Сині"):

1. УСВТ „Ч.Січ" Нюарк —6:0 точок, 2. СТ „Україна" Торонто II — 4:2, 3. Культурний Центрр — Дітройт — 1:5, 4. УСК Ню Йорк II — 1:5.

Жінки (Підгрупа „Жовті"):

1 УАСТ „Львів" Клівленд — 6:0, 2. Пласт Ню Джерзі — 2:4, 3. УСК Ню Йорк I — 2:4, 4. СТ „Україна" Торонто I — 2:4.

В кваліфікаційному сеті Пласт Ню Джерзі переміг дружину УСК-у за вхід до півфіналу.

Чоловіки (Підгрупа „Сині"):

1. УСО „Тризуб" Філядельфія — 4:2, 2. КЛК, Чикаго — 4:2, 3. СТ „Україна" Торонто — 4:2, 4. Пласт „Ґрім" Торонто — 0:6.

В кваліфікаційному сеті КЛК переміг дружину СТ „Україна" за вхід до півфіналу.

Чоловіки (Підгрупа „Жовті"):

1. УСВТ „Ч.Січ" Нюарк — 6:0; 2. СК СУМ „Крила" Чикаго — 4:2, 3. СТ „Україна" Торонто II — 2:4; 4. Пласт „Чорноморці" — 0:6.

Слідували рішальні ігри за першенство в групах юнаків і „олдбоїв", в яких в групі юнаків звання першунів здобула дружина УСК — у Ню Йорку, трофей віцечемпіонів вручили Пластові Пассейк.

В групі „олдбоїв" перемогу осягнули над своїми „однолітками" з СТ „Україна" Торонто — дружина УСВТ „Ч. Січ" Нюарк.

В кінцевій фазі цього турніру пройшли на початку півфінальні елімінації, в яких в жіночій групі УСВТ „Ч. Січ" перемогла дружину Пласт Ню Джерзі 15:5, 15:7, а УАСТ „Львів" Клівленд — СТ „Україна" II, вислідом 15:10, 15:9.

В групі чоловіків УСО „Тризуб" елімінував СК

(Закінчення на стор. 4)

В НТШ ВІДЗНАЧАТЬ К. ЧЕХОВИЧА

Ню Йорк. — В суботу, 2-го червня ц.р., о год. 5-ій по полудні тут в Домі Наукового Товариства ім. Шевченка при 63 Четверта авеню відбудеться пошанування Константина Чеховича, визначного філолога, у формі двох наукових доповідей. Проф. д-р Василь Лев виголосить доповідь на тему „Константин Чехович, як мовознавець", а проф. д-р Василь Ленцик — „Констан тин Чехович — публіцист, видавець, педагог".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to Svoboda
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бумеранґ олімпійського бойкоту

Як уже згадано на цьому місці („Свобода" з 22-го травня), бойкот цьогорічних Олімпійських Ігрищ, які відбудуться у Лос Анджелесі, вдарить бумеранґом по Совєтському Союзі. Поважний американський тижневий журнал „Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 28-го травня ц.р. помістив окрему статтю під багатомовним заголовком: „Правдивий невдачник в олімпійському бойкоті — сам Кремль".

Найбільша програ кремлівських правителів, які думали, що таким бойкотом послаблять режим Роналда Реґена — це вияв міжнародної слабости СССР. Коли на знак протесту проти вмаршу совєтських військ до Афганістану у 1980 році президент Джиммі Картер проголосив бойкот Олімпійських Ігрищ у Москві, то деякі союзники Америки з цим не погоджувалися. Не погоджувався теж тодішній президент Олімпійського Комітету і таврував за це американського Президента. Проте таки 62 країни з усіх континентів приєдналися були до бойкоту. Тепер же на заклик московських правителів до бойкоту приєдналося буквально тільки десять країн, — всі вони виключно комуністичні, причому навіть деякі комуністичні держависателіти відмовилися піти слідами свого московського наказодавця. Бойкотують Олімпіяду в Америці СССР, Східня Німеччина, Чехо-Словаччина, Болгарія, Мадярщина, Польща, В'єтнам, Афганістан, Монголія і Ляос. Польський уряд Ярузельського, слухняного слуги Москви, заявив, що він „з неохотою" прилучається до бойкоту. А комуністичні країни Румунія, Юґославія, Куба і залежна від Москви і Куби Нікараґуа зголосили свою участь в Олімпіяді. Це поважний удар по міжнародному престижі Москви, бо виявилося, що навіть у самому комуністичному світі кремлівські володарі не мають вирішного голосу.

Названий американський тижневий журнал наводить голоси навіть прихильної Москві західньоевропейської преси, яка в даному випадку таврує Москву, вбачаючи в проголошенні нею бойкоту доказ слабости, а не сили. Слабість Москви, що вона боїться, чи совєтські змагуни дорівняють американським і іншим вільним змагунам, дійсним, а не фіктивним аматорам, дармащо в СССР вишколюють змагунів на державний кошт від дитинства. Слабість Москви у браку довір'я до власних громадян, легкоатлетів, боячися, щоб вони не використали нагоди для масової втечі — шукання політичного азилю в Америці. Коли в совєтській пресі появилася продиктована з Політбюра вимога, що американський Уряд повинен не тільки запевнити фізичну безпеку совєтським змагунам, але й заповісти, що він не дасть азилю втікачам, то це була очевидна компромітація володарів СССР, які таким чином виговорилися: не страх за безпеку своїх громадян — олімпійських змагунів, а страх, щоб ті їхні змагуни не втекли в Америці був дійсною причиною проголошення бойкоту.

Уся політика Совєтського Союзу наставлена тепер на кампанію проти особи Роналда Реґена. Нічого так не бажають собі у Кремлі, як прогри Роналда Реґена в листопадових виборах. Уся совєтська преса повна похвал для демократичних кандидатів на президента. І така пропаґандивна політика може стати черговим бумеранґом, що вдарить по Москві. Бо американські громадяни не люблять, щоб хтось із чужинецького світу втручався у їхні внутрішні справи та заявлявся за таким чи іншим кандидатом. Комуністична кампанія проти Реґена може тільки допомогти Реґенові. Були вже подібні прецеденти. Завзята кампанія всієї совєтської преси і виразні шантажеві погрози кремлівських володарів проти проєкту встановлення на европейському континенті американських ракет типу Першинґа не відстрашили країн НАТО, а переконали їх, що ті ракети потрібні їм для оборони проти совєтського аґресивного імперіялізму. І коли в цьому році за урядування Роналда Реґена перевезено до Европи першу частину тих американських ракет для зрівноваження совєтських ракет в Східній Німеччині і Чехо-Словаччині, то СССР на знак свого протесту зірвав переговори, які велися у Відні і Женеві про редукцію збройних сил і припинення переговорів у збройнні. Але цей демонстраційний хід СССР не залякав Заходу ані тим паче Америки, а вказав тільки на непоступливість совєтського аґресивного імперіялізму, який сердиться, коли хтось ставить йому рішучий спротив.

Совєтський бойкот Олімпіяди в Америці — одна з найбільших помилок, що їх зробили лідери „країни рад".

Володимир Душник

САЛЬВАДОР І БЕЗПЕКА ЦЕНТРАЛЬНОЇ АМЕРИКИ

Нововибраний президент Сальвадору Хозе Наполеон Дюарте закінчив свої чотириденні відвідини у Вашінгтоні, стверджуючи конечність американської допомоги для втримання наростаючої демократії в Ель Сальвадорі.

Не дивлячись на благання та заходи президента Реґена, щоб отримати негайну допомогу для Сальвадору в сумі додаткових 62 мільйонів долярів, справа застрягла в Конґресі, тому тільки, що до цього законопроєкту допомоги для Сальвадору долучено ще додатковий проєкт допомоги антисандіністичним повстанцям в Нікараґуа в сумі 21 мільйонів долярів, проти чого є демократичний бльок у Конґресі.

Президент Дюарте на пресовій конференції заявив, що новий уряд виступить строго проти терористичних груп у Сальвадорі, які в минулому доконали багато політичних вбивств, щоб тим робом „розправитися" з політичними противниками.

Крім цього Дюарте заявив, що перед своїм приїздом до Вашінґтону він відбув ряд розмов з представниками правих політичних груп, закликаючи їх до конструктивної співпраці з його урядом. У дальшому він підкреслив, що крайні ліві й праві групи мусять зрозуміти, що єдиною розв'язкою у їхній політичній діяльності є включитися в демократичний процес країни і привести її до політичної консолідації та нормального життя.

Хоч голова більшости в Палаті Репрезентантів Томас О'Нілл і голова республіканської більшости в Сенаті Говард Бейкер (перший проти допомоги, а другий за допомогою) обидва заявили, що Конґрес ухвалить цю фінансову допомогу для Сальвадору, настали події що комплікують ситуацію відносно американської політики в Центральній Америці. Палата Репрезентантів проголосувала резолюцію великою більшістю, забороняючи Америці „впровадити до Сальвадору чи Нікараґуа" американські збройні частини", хіба щоб Конґрес виповів війну цим країнам".

Більшість демократів в Конґресі з підтримкою значної частини американської преси, не може забути трагедії В'єтнаму та американської інтервенції, яка закінчилася менш як похвальною прогрою Америки.

Одначе це порівняння ледве чи витримує якусь логіку у відношенні до Центральної Америки. Совєтські мілітарні бази на Західній півкулі є порушенням Доктрини Монро, яка виразно вказує, що чужинецькі (европейські) мілітарні бази на Західній півкулі не тільки є загрозою для дальшого існування ЗСА, але також для тих слабих країн, на яких можуть бути встановлені европейські мілітарні бази.

Після провалу, спонзорованої американцями інвазії Куби та т. зв. „ракетової кризи" в 1962 році, Америка погодилася визнати леґітимність режиму Кастра в Кубі під умовою, що Кастро не буде розповсюджувати комунізму в інших країнах Центральної і Південної Америки.

Цього зобов'язання Кастро не дотримав. Ми є свідками як Москва користується кубинськими збройними силами для підривної акції в Нікараґуа, Анґолі, Етіопії, Північному Ємені, в Сальвадорі. Маючи таких вислужників як кубинці, Москві зовсім непотрібно висилати свої власні війська на Західню півкулю.

Цієї ситуації, однак, не можуть зрозуміти критики політики президента Реґена і безнастанно порівнюють Сальвадор до В'єтнаму. Як запевняють визначні американські військові спеціялісти, то між В'єтнамом і Сальвадором немає ніякої аналогії. В'єтнам був віддалений тисячі миль від Америки, і його підбій комуністами не збільшив загрози для Америки. Що іншого — Сальвадор і Нікараґуа, які в руках ворожих московських „союзників" можуть стати прямою загрозою для Панамського Каналу, Мехіко, для інших країн Центральної і Південної Америки і для ЗСА.

Ясна річ, що Сальвадор може бути устабілізований без участи американських збройних сил, але це тоді, коли Америка допоможе втримати новий уряд, який був вибраний більшістю населення Сальвадору і який зобов'язується завести в країні демократичний лад, і який не стане вислужником Москви, але буде жити в злагоді з Америкою і своїми ближчими країнами-сусідами.

Але цього чомусь не хочуть знати чи розуміти противники політики президента Реґена в Центральній Америці, які Президентові безустанно ставлять перешкоди. А це тільки послаблює раціональну і здорову політику теперішнього Уряду ЗСА, а промощує дорогу комуністичним затіям у цій частині світу.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Збірна виставка у Філядельфії

У цій репрезентативній експозиції, що тривала від 12-го до 20-го травня ц.р. в Українському Освітньо-Культурному Центрі взяло участь 25 мистців.

Поруч відомих імен виступив уперше, хоч і поза каталогом, молодий мистець-маляр Тарас Левицький. Його „Богородиця" — це комбінація малярських технік — темпера, глиняна пластика та ювелірні прикраси. Як знаємо, праця в комбінації оцих технік нелегка, та все ж вона не створює для нього ніяких проблем. Маляр-дебютант подає великі надії на майбутнє.

Світ, що його представили мистці своїми творами, напрочуд гарний, навіть деякі відважні картини Марка Зубара з нагими постаттями не створили дисгармонії у багатобарвному калейдоскопі. З поодиноких творів еманувала радість життя. Сливе у всіх слідне знання рисунку, тієї підстави образотворчого мистецтва та його всіляких технік. Не згадуючи Мікель-Анджельо Буонарроті та Рембрандта, на прецизію лінії звертали велику увагу Роден, Боннард і інші великі мистці, бож лінія окреслює і підкреслює чи пак висловлює експресію. Лінія в картині — за Волтером Крейном — часто-густо є всевладною.

Не будемо ділити мистців підо поглядом мистецьких течій і тенденцій, це ж бо справа мистецтвознавців, а не звичайних кореспондентів. Звітуватимемо про виставку лише в коротких обрисах. Розповімо коротко, бож годі зупинитися над кожною мистецькою працею в той час, коли їх усіх є сто десять, та все ж кожного мистця-учасника принаймні згадаємо. Ідемо за каталогом тобто за алфавитним списком мистців.

Покійний Петро Андрусів заступлений картиною „В парку" (олія). Рем Багаудтин експонував чотири шовкодруки, особливо ми захопились „Ярмарком під Полтавою" і „Різдвяною фантазією".

Богдан Божемський виставив 12 картин з циклу „Моя рідна Верховина". З його кольорових деворитів кидаються ввічі — „Дєдя", „Гуцул з люлькою" та „Гуцул з кіньми".

Володимира Васічко, вірна своєму стилеві, запрезентувала 4 середнього формату акварелі. Її „Осінній дар" продано зараз же під час відкриття виставки. В її „Осінньому дарі", як і в інших її творах, виходить наяв її справжній Божий дар, мистецький хист, попертий упертою працею над собою. Талановита мисткиня держиться принципу, що прецизія мистецького вислову вимагає доброго верстату. З її картин пробиває якась утіха, радість. Навіть у „Гущавині" немає безвихіддя, на дальшому пляні ясність, надія, що з цієї гущавини таки можна вилістатися.

З чотирьох олій Ярослава Вижницького вийшло на перший плян його „Побережжя". Недавно мав свою виставку в нашому місті; про неї буде в пресі.

Яків Гніздовський цим разом показав чотири офорти і чотири дереворити, з яких два кольорові. Всі його твори оригінальні та мистецьки цікаві, особливо нам найбільше до вподоби кольоровий дереворит „Ґлядіолі".

Із шістьох олій Юрія Гури слід вирізнити „Озеро" і „Купала", хоч й інші його картини милують око і хвилюють, хоча б згадати його малярський підхід до „Голови Христа".

Біля Гуцалюкових олій, як звичайно глітно, та все найбільше глядачі товпляться біля його „Рибальського порту".

З керамічних образів Марка Зубара найбільш помітна картина на виставці, це „Богородиця" не так своїм форматом, (що домінує понад усіми експонатами) як мистецьким задумом і самим технічним засобом.

Петро Капшученко, це без переборщення один із найкращих наших скульпторів у вільному світі. Інтуїтивно відчуває брилу зглядну форму та розв'язує тему. Це доказує про його непересічний талант й уміліcть передачі своєї візії. Він незрівняний майстер передачі настроїв у своїх скульптурах. Деякі з них — це шедеври. Його десять скульптур довго не чекали на покупців, у них бо експресія, в першу чергу, як сказано, настрій, головним чином у таких творах, як: „Далека дорога", „Замріяна", „Смуток".

Ніна Климовська в цій виставці не виступила із своїми великого формату картинами, а показала середнього розміру шовкодруки — чотири різні „Іриси".

Неповторний Едвард Козак був заступлений лише чотирьома картинами, з яких „Лис Микита" і „Травень" уже при самому відкритті мали на собі знак „продано".

Чотири картини (теж олії) виставив його син Юрій. Глянувши на його „Благовіщення", „Мати Божу" чи „Розп'яття" впевняємося, що цей мистець може сміло розмальовувати новозбудовані Божі храми.

Ярема Козак (ще один син Едварда) заімпонував нам двома оліями — „Літо" й „Осінній краєвид".

Анатоль Коломиєць мав на виставці чотири олії. Особливо ми захопились його „Сієстою".

Творчість Софії Лади, це більшістю її світ казки. Настрій із картин передається глядачам — чи то глянути на „Пташку в сонці", чи „Усміх ранку", чи навіть „Тіні ночі" або „Той, що в

(Закінчення на ст. 3)

Осип Зінкевич

ОЛІМПІЙСЬКА ГІСТЕРІЯ ВЛАДИ СССР

Може виринути питання, як це сталося, що на Олімпіяді в Москві спортсмени СССР здобули аж 196 медалів (а в тому 80 золотих)?

Сьогодні можна припускати, що все одно СССР був би здобув подавляючу більшість медалів навіть, якщо б ЗСА й інші країни, брали участь у цих Олімпійських іграх.

Було б несовісно з цього приводу робити будь-які припущення. Але цікавим покажчиком тут може бути застосована на Московській Олімпіяді метода перевірки спортсменів. Не зважаючи на те, що медичну комісію Міжнародного Олімпійського Комітету очолює принц О. де Мерон, у Москві процедура аналізи біопроб відбувалася так: совєтські медики (і всього кілька західніх) після кожних змагань брали у спортсменів біопроби. Під сильною охороною совєтських представників ті біопроби доставляли до антидопінґового центру на вул. Казакова, 18. Там совєтські техніки здійснювали аналізи, згідно з радіоімунологічною методою розпрацьованою теж совєтськими вченими. Після закінчення Олімпіяди, принц Мерон з повною сатисфакцією склав заяву, що в Москві не було зареєстровано ні одного випадку застосовування спортсменами „допінґу". Може виринути питання, чому майже на всіх міжнародних спортових змаганнях, застосовуючи західні методи аналізи, було викривано у системі спортсменів анаболічні стероїди, а в Москві — ні?

Ведення експериментів зі спортсменами в СССР — давно відоме. Голосною колись була справа сестер Ірини і Тамари Пресс. У загадкових обставинах, від невідомих хвороб померли передчасно українські олімпійські чемпіони Володимир Куць (маючи 48 років), Юлія Рябчинська (маючи всього 26 років) та Юрій Лагутин (29 років).

Відоме дальше експериментування над світовим чемпіоном зі стрибків у висоту, молодим українським юнаком, частинно спаралізованим, Володимиром Ященком.

Національний фермент

Інформації із СССР і зокрема з України, які дісталися на Захід в останніх двох роках, свідчать про те, що в спортових колах ряду совєтських республік і зокрема серед спортсменів наймолодшої ґенерації, зростає невдоволення з приводу національної дискримінації у спорті. Використовуючи ці інформації, „Смолоскип" підготовив і розіслав на повний адресар Міжнародного Олімпійського Комітету спеціяльний мемурандум, у якому викривається на підставі статистичних даних російський колоніялізм у спорті і національну дискримінацію неросійських спортсменів СССР. Всі ці дані мали бути оприлюднені під час Олімпіяди в Лос Анджелесі.

Совєтські керівники напевно знали, що український підхід є цілком інший від підходу організації „Бен де Совєтс" („Не допустити совєтів" до Олімпіяди). Ті українські групи, які активно виступали на попередніх Олімпіядах і інших міжнародних спортових форумах не плянували нікого закликати до дефекції, ані не плянували влаштовувати протестних демонстрацій проти спортсменів зі східнього бльоку держав, а в тому і з СССР. Підхід українців був наскрізь позитивний: вони за тим, щоб спортсмени брали участь у змаганнях, але у складі своїх національних олімпійських дружин. Ми ніколи не утотожнювали підсовєтських спортсменів із владою СССР, що помилково роблять члени організації „Не допустити совєтів". Бо хоч спортсмени з СССР є до деякої міри упривілейованою клясою людей, все ж вони є національно і економічно дискриміновані і упосліджені. В Едмонтоні під час Універсіяди підсовєтські спортсмени продавали по 4-5 долярів колеса від своїх роверів, щоб за ті гроші купити хоч якийсь подарунок для себе і своїх рідних, тоді як совєтські бюрократи поверталися з Канади з повними валізами „капіталістичних" виробів. У минулому році, після повороту з Гельсінкі, дисциплінарно покарано кількох спортсменів за те, що вони без дозволу пішли на місто.

Це невдоволення і зріст національного ферменту серед спортсменів, посилюваний деякими еміґрантськими групами (зокрема українцями і поляками), постійно викликає занепокоєння серед партійних керманичів спорту в СССР.

Бойкот Олімпіяди в Лос Анджелесі дістав колосальний розголос у світовій пресі, радіо і телевізії. Через засоби масової інформації совєтський уряд пробує впливати на функціонування західніх демократій. Обвинувачуючи антисовєтські і групи захисту прав людини в СССР за совєтську неучасть в Олімпіяді, вони пробують наставити засоби масової інформації проти етнічних груп із Східньої Европи і довести до прийняття таких законів, які б унеможливили цим групам користуватися правом і привілеєм свобідно висловлювати свою думку, а в тому і демонструвати та протестувати.

Яке майбутнє Олімпіяд?

Уже сьогодні можна передбачити, що майбутнє Олімпіяд опинилося під великим знаком запиту, якщо Захід хотітиме, за всяку ціну, щоб СССР брав участь у цих Олімпіядах і якщо сам СССР не переведе в себе внутрі відповідних політичних реформ.

Наступна зимова Олімпіяда відбуватиметься у Канаді, у місті Калґарі. У Канаді живуть тисячі українців зі Східньої Европи. Якщо за наступні чотири роки не зміниться ситуація

(Продовженнл на стор. 3)

Ігор Витвицький

СЛІД, ЯКИЙ ЗАЛИШАЄТЬСЯ

II.

Грабунок цей проходив під офіційною назвою „хлібозаготівля". В різні періоди большевицького панування він мав різні розміри й різні назви. В час революції це була „продразвьорстка", опісля — „продналог" і врешті „хлібозаготівля". Норми, чи пак ставки тієї заготівлі, назначувались у Москві під сторожким оком „батька трудящих".

У 1931 і 1932 роках, не зважаючи на дійсний стан сільського господарства, на хаос, викликаний розкуркуленням і колективізацією та спричинені тим втрати, норми встановлено так, наче б усе господарство діяло нормально. А стан був такий, що багато посівної площі лежало облогом. Було й так, що збіжжя стояло й сохло в полі, бо нікому було зібрати. У мемуарній повісті вже покійного совєтського автора Васілія Ґроссмана під назвою „Всьо тєчот" (Все пливе), виданій за кордоном, одна з дієвих осіб, згадуючи минуле, каже так: „Після розкуркулення посівні площі дуже зменшились і врожайність обнизилась. А звідомлення подавались, начебто без куркулів наше життя зразу розцвіло". Далі вона каже: „І дали нам у село заготівлю — за десять років не виконаєш. У сільраді й ті, що не пили, зі страху перепились. Мабуть Москва найбільше надії покладала на Україну. А до того на Україні було найбільше злоби. А мова відомо яка — не виконав, значить сам ти недобитий куркуль".

Ця заготовча кампанія проходила під відчутним тиском згори. Ще з початком липня 1932 року до Харкова прибули на спеціяльно скликану партійну конференцію Молотов і Каґанович, щоб довести до відома керівництва КП/б/У; яку вагу покладає Москва на виконання пляну хлібозаготівлі, та щоб дати відповідні попередження.

Після того, як зібраний урожай вивезено з колгоспів, прийшла черга на самих колгоспників та одноосібників. Так почалась остання фаза „соціялістичного наступу на селі", яка проходила під пильним оком „войск особово назначєнія ОҐПУ". Для її переведення прибуло в Україну з братньої РСФСР біля сто тисяч активістів у допомогу місцевим, яким влада мабуть не довіряла.

На практиці відбувалось це так, що по селах ходили ватаги грабіжників, які звались „ударними бригадами", й вигортали в голодних селян заховані денебудь останні лишки харчів, так наче б це було крадене добро. Юрій Мішалов у своїй статті п.н. „Трідцатилєтіє ґолода", поміщеній у „Новому Русскому Слові" з 29-го березня 1963 року, пише про це так: „Бригади по хлібозаготівлі чотири місяці ходили від хати до хати, шукали захований колгоспниками хліб. Гострими залізними дрючками довбали землю, стіни, шукали хліба в скринях. В мішечках і вузликах звозили кілограми зерна в сільраду, а там нагружували на віз 'красноє знамя' і відірвані від голодних уст крихти везли 'красним обозом' на переповнений зерном державний склад". (Зауважте, що Мішалов говорить про колгоспників.)

А попри все була збережена законність. Так улітку 1932 року ЦК ВКП/б/ і Рада Народних Комісарів СССР видали відому постанову з 7-го серпня, якою все колгоспне майно було визнане державною власністю, а за крадіж будь-чого з того майна грозила „вища міра соціяльного покарання", до розстрілу включно. Для практичного застосування того закону, на колгоспних полях були построєні вишки, з яких озброєна сторожа гляділа, щоб якийсь необачний селянин не захотів потягнути з поля щось їстивного. Проте доведені до краю люди не зважали і такі „крадіжки" траплялись. Тоді й приходила передбачена кара.

По директивах із центру були видані теж стосовні постанови уряду УССР і ЦК КП/б/У. Такою була постанова з 20-го листопада 1932 року про припинення видачі колгоспникам винагороди, тобто хліба за відроблені трудодні, доки не буде виконаний плян хлібозначі. Такою була теж постанова з 6-го грудня того ж року про т. зв. „чорну дошку". На цю дошку попало 86 зернових районів України, які не виконали встановленої норми хлібоздачі. Щоб було ясно, то на початку тієї постанови було сказано, що це „в зв'язку з ганебним зірванням кампанії хлібозаготівлі, що його організували контрреволюційні елементи". Карою за цей злочин була низка репресійних заходів, які фактично встановляли голодову облогу тих районів. Так м. ін. було наказано: „припинити постачання тих районів споживчими товарами, закрити в тих районах державні і кооперативні крамниці та вивезти з них наявні товари, заборонити торгівлю продуктами загальної потреби, що її досі провадили колгоспні і одноосібні господарства... „Оце й була так би мовити крапка над "і".

Для людини, яка мислить нормальними людськими категоріями ці „карательні указі" будуть зовсім незрозумілі. Адже на селі вже панував голод. Адже ці постанови зовсім не спричинялись до підвищення хлібоздачі, а тільки посилювали голод. Вони ж накладали голодові кари на голодних колгоспників. Але тут дарма шукати пояснення в якомусь суспільному, чи економічному пляні. Це був плян голодового погрому.

Коли почався 1933 рік, то прийшло те, що мусіло прийти — на селі наступив суцільний голод. Очевидно накладена контрибуція хлібоздачі за 1932 рік не була виконана, бо й не могла бути виконана в існуючих умовах. Поперше тому, що вона була надмірно висока, подруге тому, що викликаний розкуркуленням і нагальною колективізацією хаос у сільському господарстві тривав і потрете тому, що голодний колгоспний робітник не — робітник.

Але „вождь трудящих" і його соратники начебто цього не помічали й не знали. У своїй доповіді на пленумі ЦК ВКП/б/ 11-го січня 1933 року Сталін говорив: „Отже 1932 року хліба у нас в країні було більше, ніж 1931 року. І проте, не зважаючи на ту обставину хлібозаготівлі у нас в 1932 році пройшли з більшими труднощами, ніж попереднього року". А генсек Коссіор (поляк з походження, справжнє прізвище Косьор), виступаючи на пленумі ЦК КП/б/У в лютому 1983 року вболівав: „Чим пояснити цей неймовірний, нечуваний в історії України факт провалу хлібозаготівель? Адже до такого низького рівня хлібозаготівель ми за останні роки не доходили." Он як. В країні лютував голод, в сільському господарстві панував хаос, а перший секретар КП/б/У не знав як пояснити. Але пояснення все таки знайшлося. Мудра партія і її провід знайшли пояснення і винуватців.

(Продовження буде)

ПОДЯКА

Ювілейний Комітет 50-ліття Української Католицької Семінарії складає оцим сердечну подяку хорові „ДУМКА" з Ню Йорку, Пані РОМІ ПРИЙМІ-БОГАЧЕВСЬКІЙ та її танцювальному ансамблеві „СИЗОКРИЛІ" і п. ЮРІЄВІ БОГАЧЕВСЬКОМУ за високомистецький і безкоштовний виступ на дуже успішному Концерті 8-го квітня 1984.

Дякуємо також п. ЕД ІВАНКОВІ за Його виступ з хором „Думка" та окремою точкою на тому ж Концерті.

Всім Вам наше щире Спасибі!

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

ДЕСЯТИЙ З'ЇЗД ОБ'ЄДНАННЯ СЕНЬЙОРІВ Українського Народного Союзу

відбудеться

на Союзівці в Кергонксоні, Н. Й.
в днях 10-го до 15-го червня 1984 р.

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

Неділя, 10-го червня:

Год. 2-га — Реєстрація
Год. 6-та — Привітальна вечеря.

Понеділок, 11-го червня

Год. 10-та — Служба Божа в намірені живих і померлих членів Об'єднання
Год. 11:30 — Відкриття З'їзду — Інж. СТЕПАН КУРОПАСЬ
Схвалення програми З'їзду
Вибір Президої і Комісій
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Відчитання і прийняття протоколу з Дев'ятого З'їзду
Звіти Управи і Контрольної Комісії
Доповідь о. д-ра БОГДАНА ВОЛОШИНА: Сучасний стан Української Католицької Церкви
Год. 6-та — Вечеря
Год. 8-ма — Прозірки інж. М. ПЕЖАНСЬКОГО

Вівторок, 12-го червня

Год. 10-та — Дискусія над звітами і уділення абсолюторії Управі
Доповідь д-ра МИКОЛИ ЦЕНКА: Українська родина
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Зустріч з Президентом УНС д-ром ІВАНОМ ФЛИСОМ
Год. 4:30 — Інформаційні доповіді про проєкти домів для старших віком на Фльориді. Доповідають: СТЕПАН КОВАЛЬЧУК і БОГДАН ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ
Год. 6-та — Вечеря
Год. 8-ма — Висвітлення фільму

Середа, 13-го червня

Год. 9-та — Прогулька автобусом до Українського Гантеру

Четвер, 14-го червня

Год. 10-та — Вільні внески
Вибір нових керівних органів
Год. 1-3 — Обід
Год. 3-тя — Зустріч з членами Клюбу Сеньйорів з Ню Йорку під проводом д-ра РОМАНА ОСІНЧУКА
Доповідь ЛІДІЇ САВОЙКИ: Сеньйори й урядові чинники
Год. 6-та — Бенкет з мистецькою програмою
Забава з танцями при звуках оркестри БОГДАНА ГІРНЯКА

П'ятниця, 15-го червня

Год. 10-та — Підсумки нарад
Схвалення резолюцій
Закриття З'їзду
Год. 12-та — Прощальний обід

Показ фільмів і мистецтва В. Курилика в Чикаґо

Напередодні Великодня, в Лазареву Суботу та Квітну Неділю, відбулися покази фільмів і мистецтва відомого, вже покійного канадського українського маляра Василя Курилика, що для нього побудовано величавий Український Музей в Ніяґара Фоллс. Обидва покази відбулися під патронатом Філії Українського Католицького Університету в Чикаґо, в залях церков св. Йосифа і свв. Володимира і Ольги. Їх організували і багато праці вклали для успішного проведення О. й І. Гарасовські, при великій підтримці душпастирів — о. митрата М. Бутринського, о. А. Чировського і о. П. Ґаладази, які віддали для цих показів залю і декілька разів заповідали про цю подію під час Богослужень. Чимало допомагала в цій справі також дуже популярна радіовисильня панства Самбірських.

На показах були висвітлювані фільми, випродуковані на основі образів і текстів Василя Курилика: „Курилик" — з дитинства і ранньої молодости мистця, проведеної з батьками на фармах в Альберті та Манітобі. Цей фільм, продукції Нешенел Філм Борд, поширений по всьому світі українською, англійською, французькою, еспанською, португальською, німецькою, голляндською, японською і китайською мовами. „Українські піонери" — з історії поселення українських еміґрантів у Канаді українською і англійською мовами. „Писанка" - продукція Марка Перейми, образи В. Курилика, музика Григорія Китастого, і найважливіший — „Страсті Христові за св. Матвієм".

Фільм „Страсті Христові" був накручений в 1981 році канадським кінопродуцентом Філіпом Іршавом із серії 160 оригінальних образів Василя Курилика, що постійно виставляються в Українському Музеї Курилика в Ніяґара Фоллс. Тиждень після показу в Чикаґо, його передавали по всій Канаді на телевізії Сі-Бі-Сі, у день Воскресіння /христоу день Воскресіння Христового, і з цієї нагоди були опубліковані в пресі десятки статтей по всій Канаді. Крім англо- і франкомовної Сі-Бі-Сі, цей фільм своїми мовами закупили також державні телевізії Швайцарії, Голляндії та Ірляндії. Тут згадаємо, що книжки Василя Курилика, який відомий у світі як мистець і автор, видаються тепер на двадцятьох мовах (досі опубліковано 15 книжок).

Ольга Колянківська з Музею Курилика, крім фільмів, показала ще низку прозірок і коротко подала основні інформації про мистця, постання і працю музею.

Під час показу фільмів на стінах заль, де він відбувався, було розвішано добірку 24 репредукцій й одного ориґіналу образів із серії „Страсті Христові". Це був перший показ цих кольорових фоторепродукцій, виготовлених тільки для виставок поза Музеєм із фінансовою допомогою Українсько-Канадської Фундації ім. Тараса Шевченка в Вінніпеґу. Признаючи цю допомогу, Фундація бажала причинитися до того, щоб українське і неукраїнське суспільство могло познайомитися із шедеврами нашого великого маляра, ориґінали якого надто дорогі, щоб виставляти їх поза Музеєм.

Чикаґські покази фільмів бачило кількасот осіб добірної публіки, а репродукції оглянуло, мабуть, більше тисячі, бо розвішані були на стінах уже тоді, коли в залі свв. Володимира і Ольги відбувався популярний переведикодній базар з продажем печива. При цій нагоді багато хто купив виставлені альбоми — видання Українського Музею: „Страсті Христові" й „Українські піонери" В. Курилика та Довідник-історія Українського Музею в Ніяґара Фоллс.

Підсумовуючи, треба сказати, що обидва покази були дуже успішні. Вони познайомили з творчістю Курилика багатьох людей, які досі про нього мало знали, і дали Музеєві також фінансову піддержку, що її він дуже потребує. А при цьому, як про це висловився о. митрат М. Бутринський, вони були наче продовженням передвеликодніх реколекцій, бо образи Курилика промовляють, як найкращі проповідники.

Сподіваємося, що й інші українські осередки і церкви за прикладом Чикаґо зорганізують у себе такі імпрези.

Присутній

Олімпійська...

(Закінчення зі ст. 2)

в СССР, то з певністю можна сказати, що і під час цієї зимової Олімпіяди будуть демонстрації. Українці будуть домагатися участи України в Олімпійських ігрищах і будуть демонструвати проти репресивної і колоніяльно-агресивної політики СССР.

Невже ці демонстрації, які можна заповісти вже тепер, будуть причиною нового бойкоту СССР?

Наступна літня Олімпіяда має відбутися в 1988 році в Південній Кореї. Корейці ніколи не забудуть совєтам збиття їхнього літака з 269-ма пасажирами. Організація „Не допустити совєтів" напевно перенесеться до Кореї. І знову будуть заповіджені демонстрації і знову СССР буде бойкотувати?

Те саме може повторитися на наступній Універсіяді в Японії і на европейських чемпіонатах з легкої атлетики у Штутґарті в 1986 році. Якщо уряд СССР буде принциповий і послідовний, то він, почавши від 1984 року, раз назавжди виелімінує своїх спортсменів від будь-яких міжнародних змагань.

Кільце для спортсменів СССР замикається. Цілий світ демонструє або буде демонструвати. Параноїчна влада совєтської ґеронтократії налякалася кількох тисяч демонстрантів (хоч не демонстрації є справжньою причиною бойкоту). І що з того, що в руках влади атомові бомби, найбільш удосконалені ракети, сотні тисяч найбільш модерно озброєних вояків?

Чого справді вони налякалися?

Аналізуючи події, які заіснували останньо в СССР після приходу до влади К. Черненка, можна припускати, що вони, цебто совєтська влада, налякалися кількох справ: 1) Страх перед тим, що СССР на Олімпіяді в Лос Анджелесі опиниться на третьому, а може і аж на четвертому місці. Після суворих медичних аналіз, підпавши під вплив західнього світу, підсовєтські спортсмени з кожним роком втрачають свою мотивацію і бажання за всяку ціну здобувати для партії золоті медалі; 2) страх перед посиленням ферменту серед підсовєтської молоді під впливом відповідних акцій еміґрантських груп, зокрема українців. (Комуністичний режим Польщі, більше боїться прихильного і наскрізь позитивного ставлення американської Польонії до польських спортсменів з Польщі, як демонстрацій, а совєтський режим боїться більше дружніх і прихильних зв'язків української молоді зі Західніх країн з українськими спортсменами з України, як антисовєтських демонстрацій, що можна підтвердити дуже багатьма фактами. (Влада СССР налякалася, що заражені бацилею національної свободи, розчаровані і огірчені цілою совєтською дійсністю, підсовєтські спортсмени, зокрема з неросійських республік, можуть масово дефектувати (хоч у це можна сумніватися). Але параноїчна ґеронтократія, знаючи свою систему і дійсність, припускає, що факт дефекції у Лос Анджелесі може наступити. Не діставши від американського Уряду гарантій, що дефекторам не буде надано права політичного азилю, совєтська влада прямо була примушена, піти на самовбивчий крок і проголосити бойкот, який ще більше поширить невдоволення і фермент серед тисячів і мільйонів молоді СССР.

Совєтська влада налякалася, щоб український, литовський, грузинський чи казахський спортсмен не захотів здобути золотої медалі для свого народу, а не для національно виразної російської імперії, яка носить назву СССР.

Американці пішли совєтам на всі можливі уступки, дослівно дали все, чого їм захотілося: в Лос Анджелесі може перебувати 25 совєтських лікарів, совєтські спортсмени можуть жити не в олімпійському селищу, а на совєтському кораблі „Грузія", всіх громадян СССР впустять на Олімпіяду навіть без американських віз. Захотіли додаткової охорони совєтського корабля „Грузія" — американці зразу призначили пів мільйона долярів і сотні, а може й тисячі поліцаїв і детективів, які мали охороняти підсовєтських спортсменів. Чого більше можна хотіти? Що інше заборонити? Що інше охороняти?

Одного вони не всилі ані заборонити, ані охоронити — це страшної для них бацилі свободи, яка зі швидкістю лейзерів поширюється серед молоді і населення СССР, чи будуть вони брати участь в Олімпійських Іграх, чи ні.

Збірна...

(Закінчення зі ст. 2)

скелі живе і сонце краде".

Віталій Литвин експонував два дереворити з циклу „Козацькі могили" — „Козацька січа" і „Отаборіння".

Олії Михайла Мороза, як звичайно, радують нас багатобарвністю та сміливим мазком. Жаль, що на виставці були тільки два варіянти „Осені в Гантері" і „Резервуар".

Людмила Морозова порадувала нас не лише „Гантерською церквою" і „Романами", але теж „Братками" та „Човнами".

„Фантазія" і „Соняшник" — олії Миколи Неділка.

Аркадія Оленська-Петришин на цій виставці під поглядом мистецьким може найбільш ориґінальна, хоча її офорти — „Город в Багамах" чи „Нічні берези", це тип суто декоративного малярства. Це саме можна сказати про її олії — „Нічні кактуси" (II), „Город у Джамейці" і „Тропічна ніч" (III).

Яро Плав'юк, люблений у нас мистець виставив шість олій — три з них „Пристань", „Мертва природа" і „Буря" були продані, як кажуть, змісця.

„Синє дерево", „Будяк" і „Дерево життя" — олії Степана Рожка.

Михайло Черешньовський запрезентував нам дві плоскорізьби — „Мадонна з дитятком" т. зв. біла і така ж „Мадонна з дитятком" золота на темному тлі.

Виходить, що, не зважаючи на одурманююче зростання техніки ґльобального засягу і песимістичні прогнози масових засобів авдіовізії, наше образотворче мистецтво у вільних умовинах живе і розвивається, як один із важливих елементів тисячолітньої української культури.

• • •

Виставку відкрив д-р Олександер Черник, голова Українського Освітньо-Культурного Центру. Привітав теж англомовних гостей (біля двох десяток, серед яких був і сенатор з дружиною) англійською мовою.

Після свого вступного слова представив гостям-глядачам присутніх на виставці мистців, у цьому числі заслуженого мистця-сеньйора Петра Мегика незалежно від того, що він не брав активної участи в експозиції.

Велике признання належить висловити Дарії Федак, яка є відповідальною за влаштування цієї виставки. Вона ніколи не жаліє свого труду для Центру, свідома потреби матеріяльної допомоги Центрові в його кінцевій фазі сплачення боргу за об'єкт.

Буфет, шампанське і забава з танцями при звуках „Зеленого жита" під керівництвом Орисі Гевка відкрили нагоду залишитися публіці допізна.

Велика заля була естетично вдекорована та найважливіше, що була так, як і виставова заля вщерть „залюднена".

Цією імпрезою УОК Центр ще раз оправдав свою назву.

Яр. К-ий

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 27-го травня 1984 р. відійшла у Вічність, на 92-му році життя у Вінніпеґу, Канада наша Дорога ТЕТА

бл. п. пл. сен.

ДАРІЯ з БІЛИНСЬКИХ НАВРОЦЬКА

учитель руханки середніх шкіл в Галичині, член-основник Українського Пластового Сеніорату на рідних землях і донедавна активний член Пласту.

ПАРАСТАС в середу, 30-го травня 1984 р.
ПОХОРОН в четвер, 31-го травня 1984 р.

Горем прибита — **РОДИНА**

Замість квітів, згідно з бажанням Покійної, проситься складати пожертви на Пластовий Видавничий Фонд, або на Наукове Товариство ім. Шевченка в Сарселі.

В глибокому жалі сповіщаємо, що 6-го травня 1984 р. упокоївся в Бозі в Ст. Пітерсбурґу, Фльорида

бл. п. інж.

СТЕФАН БРОВЧУК

народжений 18-го грудня 1906 р. в Печеніжині, Україна, осиротив подругу МАРІЮ, дочку МАРІЮ і 2-ох внуків — БОГДАНА і ЮРКА — всі в Україні.

Нехай Милостивий буде Господь Його праведній душі.

Родина ҐОРУК

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ Огайо

ділиться з Членами Товариства та всією Українською Громадою сумною вісткою, що 23-го травня 1984 р. відійшов у Вічність наш Колеґа і Член Управи

бл. п. інж.

ЯРОСЛАВ КОГУТ

ВШ. Дружині п-ні Неонілі та дітям Любі і Миронові, як рівнож дальшій Родині складаємо глибокі співчуття.

Управа і Члени ТУІА — Огайо

В глибокому смутку ділимося болючою вісткою з дальшою Родиною, Приятелями, Знайомими і Українським Громадянством, що по дуже короткій недузі на атак серця відійшов у Вічність з волі Всевишнього на 64-му році життя, 25-го квітня 1984 року, наш Найдорожчий і Незабутній МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

Іван Лисяк-Рудницький

ПОМИНАЛЬНА ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 27-го квітня 1984 р. в каплиці Парк Меморіял, а ЗАУПОКІЙНА СВЯТА СЛУЖБА БОЖА в суботу, 28-го квітня 1984 р. в українській католицькій церкві св. Василія. Тлінні останки Покійного похоронено на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні, Канада.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
дружина — ОЛЕКСАНДРА
син — ПЕТРО
дочка — ЄЛИСАВЕТА
внуки і сестра КСЕНЯ

СЕМІНАР

відбудеться з приводу 5-ліття смерти

бл. п. ЮЛІЯНА РЕВАЯ

в Українському Інституті Америки, 5-та Авеню 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

в якій беруть участь слідуючі доповідачі:

- д-р ВОЛОДИМИР ДУШНИК — Американські українці й державне будівництво Карпатської України
- ред. А. ДРАГАН — Оком журналіста
- д-р Р. ГОЛІЯТ — Ю. Ревай відданий працівник української спільноти в Америці
- д-р С. РОСОХА — Ю. Ревай, як державний будівничий
- проф. д-р М. ПАП — Шкільництво, пласт і виховання молоді на Карпатській Україні
- проф. д-р П. СТЕРЧО — Ю. Ревай, як політик
- мґр І. БАЗАРКО — Ю. Ревай, як суспільно громадський діяч
- д-р В. ВЕРЕШ — Ю. Ревай і американські русини

В неділю, 10-го червня 1984 року, о год. 3-ій по пол. Преосвященний Владика ВАСИЛЬ ЛОСТЕН посвятить

ХРЕСТ-ПАМ'ЯТНИК на могилі сл. п. Ю. РЕВАЯ

кол. прем'єра Карпато-Української Республіки на українському католицькому цвинтарі СВ. ДУХА в Гемптонбурзі, Н. Й.

Просимо Українське Громадянство про численну участь.

КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР ім. Ю. РЕВАЯ, ІНК.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої Найдорожчої МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ та ШВАҐЕРКИ

бл. п.

Д-р КСЕНІ ЛЕБЕДОВИЧ

дня 23-го травня 1984 року відправлено

БОГОСЛУЖЕННЯ

в церквах:

св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш.
св. Йосафата в Воррен, Миш.
св. Константина в Міннеаполіс, Мінн.
св. Тройці в Кергонксоні, Н. Й.

РОДИНА

УРЯДОВІ РЕЧНИКИ Перу заявили, що їхня поліція перевела більші операції, фінансовані ЗСА, проти продуцентів і торгівців наркотиками, розкрила і унешкідливила 44 маленьких засекречених летовищ, 45 варстатів процесування кокаїни, заарештувавши при тому 47 осіб. Вашінгтон витратив правдоподібно на цю операцію шість мільйонів долярів. Захоплених 678 фунтів кокаїни перевезено до Ліми для знищення.

Відбулися 27-мі...

Закінчення зі ст. 1.

СУМ „Крила" Чикаго 15:10, 15:12, а КЛК Чикаго переміг УСВТ „Ч. Січ" вислідом 16:14, 15:13.

Висліди фінальних ігор

В жіночій групі УАСТ „Львів" переміг УСВТ „Ч Січ" вислідом 15:10, 15:6. В групі чоловіків КЛК Чикаго переміг УСО „Тризуб" Філядельфія 15:11, 15:8.

Треті місця зайняли Пласт Ню Джерзі в жіночій групі і УСВТ „Ч. Січ" в групі чоловіків.

По закінченні фіналів в приміщеннях УНДому в Ірвінгтоні відбулася спільна вечеря для всіх учасників турніру, в часі якої відбулася церемонія вручення нагород і медалів, що їх уфундували УСВТ „Ч. Січ" і УНСоюз. Цю частину програми відкрив М. Стебельський, який подякував усім учасникам за участь, проводові за справне переведення і успішне закінчення турніру. Церемонією вручення трофеїв і медалів зайнялися О. Твардовський, голова Спортової комісії Ювілейного комітету, і О. Напора, секретар турніру, яким асистували: Р. Куціль, М. Стебельський, Є. Чижович і В. Ігнатович, голова СТ „Україна" Торонто.

Трофей за перше місце і індивідуальні в жіночій групі вручено дружині УАСТ „Львів" Клівленд в складі: М. Ганич, Л. Дармохвал, А. Ґолембойвська, Р. Касараба, У. Когутяк, К. Оленчук, І. Завадівська, Л. Завадівська і Д. Лещук. У. Когутяк вручено трофей найкращої змагунки турніру.

Пропам'ятний трофей сл. п. О. Желтвая та індивідуальні нагороди в групі чоловіків здобула дружина КЛК Чикаго в складі: Р. Мицик, І. Ілляшевський, д-р Р. Куріца, П. Стефанюк, О. Станько, В. Волосянський, Б. Новаківський, І. Заковоротний, З. Ґолембйовський. Трофей найкращого змагуна в групі чоловіків вручено П. Стефанюкові. Трофей першуна групи „олдбоїв" здобула дружина „Ч. Січ" в такому складі: О. Попович, Н. Олесницький, Ю. Бук, Р. Макаренко, В. Роговський, М. Дармограй, З. Стахів, Р. Гентиш, О. Федаш, цей останній здобув теж трофей найкращого змагуна групи „олдбоїв".

Свій перший трофей першуна УСЦАК здобули юнаки УСК Ню Йорк в такому складі: А. Данилюк, М. Гнатишин, М. Соневицький, А. Бідяк, О. Шуль, А. Хемич і Г. Гіма. Трофей найкращого змагуна в групі юнаків здобув А. Данилюк.

Провід і судді турніру вибрали теж збірні в групах жіночій і чоловіків, яким вручено пропам'ятні медалі.

До збірної жінок ввійшли: У. Когутяк, А. Голембйовська, К. Оленчук, Л. Завадівська (усі УАСТ „Львів' Клівленд), С. Кузинська і К. Прибиш (обидві УСВТ „Ч.Січ").

Зарекомендовані без відзначень до збірної української на Вільну Олімпіяду, що відбудеться в Етобікок, Канада, в днях 5,6 і 7 липня ц.р., ще такі змагунки: Л. Біль („Ч. Січ"), У. Лесняк (УСК), О. Трушик, Л. Лойовська і Л. Романчук (усі СТ „Україна" Торонто).

До збірної чоловіків увійшли: П. Стефанюк, В. Волосянський (обидва КЛК Чикаго), Б. Сірий, І. Костецький (обидва УСО „Тризуб" Філядельфія), Н. Паславський і П. Гунчак (обидва УСВТ „Ч. Січ").

Зарекомендовані без відзначень до збірної на Вільну Олімпіяду ще такі змагуни: Б. Новаківський, І. Ілляшевський (обидва КЛК Чикаго), Л. Гайдучок (УСО „Тризуб"), Б. Іваськів (УСВТ „Ч.-Січ"), І. Лотоцький (СТ „Україна" Торонто) і Ю. Ігнатович (Пласт Торонто).

В загальному підсумку ці 27-мі відбиванкові першості УСЦАК пройшли успішно, не зважаючи на несподівані технічні трудноші, що їх спричинили дощові зливи і в останньому дні прийшлося шукати іншої залі. Її знайдено завдяки Є. Чижовичеві. Доводиться з прикрістю відмітити брак на цьому турнірі дружин СУМА, що мали б існувати при кількох осередках в східніх ЗСА. Проводові турніру відомо, що декілька цих дружин бажали взяти участь, але до турніру вони чомусь не зголосилися.

Приємно, що майже усім змаганням цих першостей приглядалося багато любителів цього спорту, а на спільну зустріч вечором прибуло чимало місцевої молоді, що разом із прибулою з різних міст українською молоддю весело забавлялися при звуках оркестри „Хлопці зі Львова".

За успішне переведення цього турніру, крім вже згаданим особам Проводу, належить признання теж членам Ділового комітету, які працювали в інших ділянках перед і в часі тієї великої спортової імпрези: д-рові Т. Гунчакові, В. Бакунові, Б. Кравчукові, Д. Бобсякові, О. Трушові, П. Колісникові, Я. Олесницькій, А. Гбурові, Н. Бакун, Л. Рудзінському і Д. Твардовській.

Парохіяльне Свячене в Озон Парку

Цього року наша парохія влаштувала Свячене. Створено при церкві осібний комітет, що його очолив Роман Крупка, а його заступником став Богдан Кармелюк, голова ООЧСУ. До Комітету війшли представники всіх організацій як світських, так і церковних. Комітет відбув кілька засідань та обговорив усі справи, зв'язані зі Свяченим та зробив усі приготування. Харчами зайнялися жінки із Союзу Українок та Апостольства Молитви. Програму свята приготовив Р. Крупка. Закупом харчів та доставою їх зайнявся Богдан Кармелюк; запрошення приготовив проф. Т. Білостоцький. Велику допомогу в підготовчих працях дав М. Сухоцький.

Свячене відбулось 6-го травня ц. р. в церковній залі в 3-ій год. по полудні. В гарно прибраній залі отець крилошанин Л. Мудрий посвятив дари при загальному співі „Христос Воскрес". Присутніх привітав Роман Крупка, який коротко розповів про ґенезу наших звичаїв, їх постання та святочне обходження їх на рідних землях. Після поділу святим яйцем, взаємними побажаннями та перекуски посвяченими стравами Р. Крупка попросив до слова проф. Володимира Барагуру, який у своїй доповіді дуже чітко описав наші великодні звичаї, що їх зберігали наші люди на рідних землях та передавали їх майбутнім поколінням.

У короткому дописі не вмістити всього змісту доповіді проф. В. Барагури. Побажанним було б, щоб він опублікував свою доповідь у пресі, бо наші чудові звичаї поволі заникають, призабуваються; це було б євшан-зіллям для всіх, а головно для молоді, яка тих святкувань з прекрасними звичаями ніколи не бачила.

Присутні з великою увагою вислухали доповідь проф. В. Барагури та нагородили його довготривалими оплесками. Потім відомі вже нашій громаді Палчинська і Бабська, учениці місцевої школи українознавства, гарно продеклямували великодній вірш. Господар свята Р. Крупка забавляв гостей жартами та смішовинками.

Отець крилошанин Л. Мудрий англійською мовою переповів ґенезу цих святкувань, бо поміж присутніми була також молодь і декілька старших парохіян, що не розуміють української мови.

На закінчення програми Микола Вітенко висвітлив фільм крашення великодніх писанок. Р. Крупка закриваючи Свячене, що пройшло з великим успіхом, подякував за співпрацю о. пароховi Л. Мудрому, членам Комітету, усім членкам Союзу Українок і Апостольства Молитви в Озон Парку та виконавцям програми за їхню віддану і щиру співпрацю з Комітетом та попросив отця пароха перевести молитву. Піснею „Христос Воскрес" закінчено це гарно проведене свято.

В. З.

АМЕРИКАНСЬКІ, САЛЬВАДОРСЬКІ і гондураські військові частини розпочали спільні військові маневри, які триватимуть до 7-го червня ц.р. В маневрах беруть участь 13,300 військовиків, морська і повітряна фльота усіх трьох країн, танкові частини, артилерійсько-ракетні з'єднання. Полковник Найл Баттермер, речник американського командування, заявив, що в маневрах більше бере участь американська техніка, зокрема летунство і тяжкі військові гелікоптери, а менше військовики. Маневри проходять у прикордонній смузі між Гондурасом і Ель Сальвадором. Як треба було сподіватися, марксистські партизани заявили, що маневри „американських імперіялістів і їхніх спільників скеровані проти визвольного руху і сальвадорського народу".

ПРЕМ'ЄР ПІВДЕННОЇ АФРИКИ П. В. Бота виїхав у понеділок, 28-го травня, на відвідини восьми европейських країн. Мета поїздки — зменшити міжнародну ізоляцію, що існує навколо Південно-Африканської Республіки вже довгі роки через політику апартеїду, що стосується в країні урядом білої меншости проти велетенської більшости негритянського населення. Це перші такі відвідини закордоном для прем'єра ПАР за останні 20 років і перші такого розмаху, відколи Національна партія, до якої належить прем'єр П.В.Бота і інші такі, як він, „афрікани", прийшли до влади 36 років тому. П. В. Бота відвідає Портуґалію, Швайцарію, Великобританію, Бельгію, Францію, Західню Німеччину, Австрію та Італію. Комуністи в Портуґалії, де Бота вперше спиниться, заповіли протестні демонстрації.

Повідомлення для рогатинців

У дні 31-го березня ц. р. в Ню Йорку відбулися ширші сходини рогатинців, на яких вислухано звіт комітету з проробленої праці та фінансового стану складених пожертв в Українській Православній Кредитівці на день 31-го березня ц. р. Комітет доповнено двома членами, а саме: Ярослав Щербанюк та Володимир Мелько з Філядельфії. Ярослава Кужіля з Австралії затверджено містоголовою на Австралію як зв'язкового з Комітетом в Ню Йорку.

Після звітів розпочалась дискусія, в котрій взяли участь: Ю. Бабюк, З. Машталір, Я. Щербанюк, В. Мелько та П. Демків. Вичерпну відповідь усім дискутантам дали Р. Крупка та Р. Бабюк. Збірник вже майже готовий, рукописи переписані здебільшого на машинці. Збірник очікує зредаґування та мовної коректи. З фінансових причин не можна його повністю завершити. На заклик Комітету в українській пресі з 14-го січня 1984 року в справі пожертв на редакцію збірника відгукнулось дуже мало.

Усім нам відомо, що кошти видання такого збірника будуть досить високі, тому ще раз закликаємо наших земляків-рогатинців скласти свої пожертви, щоб забезпечити появу збірника. Якщо ми, живі виходці „Рогатинської Землі", не видамо цих матеріялів, то напевно ніхто з молодшого покоління ані тут, на поселеннях, ані на Україні їх ніколи не видасть.

Якщо ми занедбаємо видання збірника через нашу байдужість тепер, то це буде великою втратою не лише для нас, еміґрантів-рогатинців, але також і для українців на рідних землях. Доброю волею та жертвенністю кожного з нас залишім і утривалім пам'ять про нашу вужчу батьківщину, щоб майбутні покоління знали, де шукати своє коріння, пізнавали несфальшовану правду з достовірних джерел і дізналися про своє походження.

На ширших сходинах рішено також скликати з'їзд рогатинців на оселі Братського Союзу в Ґлен Спей, Н. Й. 13-го і 14-го жовтня цього року. Оплата за одну добу 45 дол., в тому включено нічліг, два сніданки, два обіди і одну вечерю (від особи). Зголошеня прошу висилати на адресу: Roman Krupka, 101-21, 106 St., Ozone Park, N. Y., 11416.

Замовлення на кімнати слід висилати на адресу адміністратора: Mykola Bohdan, Verkhovyna, Glen Spey, N. Y., 12737, разом із завдатком; тел. (914) 856-3408. Реченець зголошень до 6-го жовтня 1984 року, щоб мати точну кількість осіб, і відповідно приготовитись до З'їзду.

На з'їзді буде добра нагода пригадати собі молоді літа, грізні воєнні часи та події і подумати, як передати це майбутнім поколінням. Цей обов'язок вже давно виконали інші регіональні комітети.

Звертаємося до вас, дорогі рогатинці, вдруге, посилайте свої пожертви, щоб найскоріше закінчити розпочате діло, і віддати до друку „Збірник Рогатинщина". Пожертви слід висилати до Юкрейніен Ортодокс Федерал Кредіт Юніон, P.O Box 160, Cooper Station, New York, N. Y., 10003; число конто 2414, tel. (212) 533-2980

Роман Крупка